

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thomæ A Kempis Canonici Regularis Ord. S. Augustini De Imitatione Christi Libri Quatuor

Thomas <von Kempen>

Coloniæ, 1723

L. Qualiter homo desolatus se debet in manus Dei offerre.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45773)

CAPUT L.

*Qualiter homo desolatus se debet
in manus Dei offerre.*

I. **D**omine Deus sancte Pater, sis
nunc & in æternum benedi-
ctus, quia sicut vis, sic factum est:
& quod facis, bonum est.

Lætetur in te servus tuus, non in
se, nec in aliquo alio: quia tu solus
lætitia vera, tu spes mea & corona
mea, tu gaudium meum & honor
meus Domine.

Quid habet servus tuus, nisi quod
à te accepit, etiam sine merito suo?

Tua sunt omnia, quæ dedisti &
quæ fecisti.

Pauper sum, & in laboribus meis
à juventute mea: & contristatur
anima mea nonnunquam usque ad
lacrymas; quandoque etiam con-
turbatur ad se propter imminentes
passiones.

2. Desidero pacis gaudium, pacem
filiorum tuorum flagito, qui in
lumi-

lumine consolationis à te pascuntur.

Si das pacem, si gaudium sanctum infundis, erit anima servi tui plena modulatione, & devota in laude tua.

Sed si te subtraxeris, sicut sæpissimè soles, non poterit currere viam mandatorum tuorum; sed magis ad tundendum pectus genua ejus incurvantur: quia non est illi sicut heri & nudiustertius, quando splendebat lucerna tua super caput ejus, & sub umbra alarum tuarum protegatur à tentationibus irruentibus.

3. Pater juste, sancte & semper laudande, venit hora, ut probetur servus tuus.

Pater amande, dignum est, ut hac horâ patiatur pro te aliquid servus tuus.

Pater perpetuè venerande, venit hora quam ab æterno præsciebas affuturam: ut ad modicum tempus succumbat foris servus tuus, vivat verò semper apud te intus.

Pau-

Paululum vilipendatur, humilietur, & deficiat coram hominibus, passionibus, conteratur & languoribus: ut iterum tecum in aurora novæ lucis resurgat, & in cœlestibus clarificetur.

Pater sancte, tu sic ordinasti, & sic voluisti: & hoc factum est, quod ipse præcepisti.

4. Hæc est enim gratia ad amicum tuum: pati & tribulari in mundo pro amore tuo, quotiescumque & à quocunque id permiseris fieri.

Sine consilio & providentia tua, & sine causa, nihil fit in terra.

Bonum mihi, Domine, quia humiliasti me? ut discam justificationes tuas, & omnes elationes cordis atque præsumptiones abjiciam.

Utile mihi, quòd confusio cooperuit faciem meam: ut te potius quàm homines ad consolandum requiram.

Didici etiam ex hoc, inscrutabile iudicium tuum expavescere: qui affligis justum cum impio, sed non sine æquitate & iustitia.

5. Gra-

5. Gratias tibi, quia non peperci-
sti malis meis, sed attrivisti me ver-
beribus amaris, infligens dolores, &
immitens angustias foris & intus.

Non est, qui me consoletur ex
omnibus quæ sub cœlo sunt, nisi
tu Domine Deus meus, cœlestis me-
dicus animarum: qui percutis & sa-
nas, deducis ad inferos & reducis.

Disciplina tua super me, & virgæ
tua ipsa me docebit.

6. Ecce, Pater dilecte, in mani-
bus tuis sum ego, sub virgâ corre-
ctionis tuæ me inclino.

Percute dorsum meum, & collum
meum, ut incurvem ad voluntatem
tuam; tortuositatem meam.

Fac me pium & humilem discipu-
lum, sicut bene facere consuevisti,
ut ambulem ad omnem nutum
tuum.

Tibi me, & omnia mea, ad cor-
rigendum commendo, melius est
hic corripî, quàm in futuro.

Tu scis omnia & singula, & nil te
latet in humana conscientia.

Ante-

Antequam fiant, nosti ventura;
& non opus est tibi, ut quis te doceat, aut admoneat de his, quæ geruntur in terra.

Tu scis, quid expedit ad profectum meum, & quantum deservit tribulatio ad rubiginem vitiorum purgandam.

Fac mecum desideratum beneplacitum tuum, & ne despicias peccaminosam vitam meam nulli melius nec clariùs, quàm tibi soli notam.

2. Da mihi, Domine, scire, quod sciendum est; hoc amare, quod amandum est; hoc laudare, quod tibi summè placet; hoc reputare, quod tibi pretiosum apparet, hoc vituperare quod oculis tuis sordescit.

Non me finas secundùm visionem oculorum exteriorum judicare, neque secundùm auditum aurium hominum imperitorum sententiare: sed in iudicio vero de visibilibus & spiritualibus discernere, atque super omnia voluntatem beneplaciti tui semper inquirere.

8. Falluntur sæpè hominum sensus in iudicando : falluntur & amatores sæculi, visibilia tantummodo amando.

Quid est homo inde melior, quia reputatur ab homine major.

Fallax fallacem, vanus vanum, cæcus cæcum, infirmus infirmum decipit, dum exultat : & veraciter magis confundit, dum inaniter laudat.

Nam quantum unusquisque est in oculis tuis, tantum est & non amplius, ait humilis Sanctus Franciscus.

CAPUT LI.

Quòd humilibus insistendum est operibus, cùm deficitur à summis.

x. **F**illi, non vales semper in ferventi desiderio virtutum stare, nec in altiori gradu contemplationis consistere : sed necesse habes interdum, ob originalem corruptelam, ad inferiora descendere & onus corru-